

ביאר אברהם

להפצת אור תורתו ותולדותיו
מבארו טל הצדיק המופלא פועל הישועות
הרה"ק ר' אברהם מקנעהניטש
בהרה"ק ר' יהודה צבי (השני) מסטרעטין (מנו"כ בעיר בודאפעשט)

גליון א'
בשולח-שירה

על פי הבאר

הנה בדור הקודם בתקופה שבין שתי מלחמות העולם, היה נודע לתהילה שמו של מרן הרה"ק רבי אברהם מקנעהניטש זי"ע, נצר וממשיך שושלתא דדהבא של הצדיקים לבית סטרעטין, צדיק נשגב שאלפי ישראל הסתופפו בצילו. אף בשפתי צדיקים התברך ורבים מצדיקי הדור הפליגו בשבחו, והיה מפורסם לפועל ישועות באופן מופלא.

לאחר הסתלקותו בקיצור ימים ושנים נעשה ציונו הק' אשר במרכז העיר בודאפעשט לתל תלפיות והיו המוני חסידים ושאר עמך בית ישראל באים להשתטח שם להיוושע בדבר ישועה ורחמים וכמה מגדולי וצדיקי הדור ההוא העידו אשר הוא מקום המסוגל לישועות. ברוב הימים כמעט ונשתכח זכר רבינו וסגולת ציון המצוינת, אך בשנים אחרונות ישנה התעוררות רבתי לפקוד את קבר רבינו זי"ע בפרט עקב העובדת שדרכי אונגארין מלאות חסידים ואנשי מעשה המשתטחים על קברי אבותינו ורבותינו ביומי ההילולא ובשאר יומי דפגרא ורובם ככולם עוברים דרך העיר בודאפעשט, ורבים וגם טובים פונים לשפוך שיחם שם ולנצל את ההודמנות לפעול ישועות ולהתברך בכל מילי דמיטב.

ציון הקודש נודע בקרב אחינו בית ישראל כמקום המסוגל לכל הישועות והברכות כפי שכבר העידו גדולי רבותינו מדור הקודם. הרה"ק מסאטמאר זי"ע אמר שבפרט הוא מסוגל לזיווג הגון והרבה שציפו לזיווגם מספרים שנושעו שם מיד אחר ההשתטחות. בגליון זה נביא מאמרותיו של רבינו המתוקים מדבש ונופת צופים ומלהיבים כל נפש, ולמרות שלא נשתמרו בידינו רוב דברי תורתו (שלא העלה על הכתב כמנהג אבותיו הק' לבית סטרעטין), נשאר לפליטה מעט מדברי תורתו על התורה ביד בנו האדמו"ר הגה"צ ר' אורי מקנעהניטש זצ"ל והודפסו ע"י נכדו מוה"ר יואל הלברשטאם שליט"א בקונטרס נר אברהם וכן בספה"ק דגל מחנה יהודה (בין שאר אמרותיהם של אדמו"רי בית סטרעטין). כמו כן נערוך את תולדותיו וקורות חייו של רבינו יומי הנהגתו בקודש ואת תולדות צור מחצבתו לבית סטרעטין למען ידעו דור אחרון צדיק מה פעל.

כן נרשום לפרסומי ניסא מסיפורי הישועות שהגיעו לידי המערכת ע"י רבים שהשתטחו על קברו וזכו להיוושע שם בצורה מופלאה, ובוה נבוא בבקשה מכל מי שבידו סיפורים ועובדות שהזו בידו או ששמע מאחרים להמציאם לידי המערכת ואי"ה נפרסמם עלי גליון לזיכוי הרבים.

ויה"ר שזכותו הגדולה של צדיק מופלא זה תגן עלינו ותעמוד בעדינו ובעד כל כלל ישראל להתברך בכל מילי דמיטב.

"והמים להם זוממה מימינם ומשמאלם"

איתא בספר שער הקדושה מהרה"ק רבי חיים וויסאל זי"ע שכל התאוות והתענוגים בעולם הזה באים מכוח יסוד המים.^א

והנה קשה מאוד להתגבר על תאוות העולם ולא להתפתות אחריהם. ועל כן אמרו רז"ל (קדושין ל): בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין שהוא המגן והתרים בפני יצר הרע.^ב

וכמו כן סגולת מצוות תפילין הוא לשעבר את כל הרצונות להשי"ת ולהתגבר על יצה"ד (וכנפסק בשו"ע הל' תפילין סי' כ"ה סעי' ה'), וכן אומרים בנוסח 'לשם יהוד' קודם הנחת תפילין, לשעבר בזה תאוות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שמו.^ג ובוה נבוא אל המכוון והמים להם חומה – האך אפשר לשים חומה וגבול לתאוות ולתענוגים לבלתי התפתות אחריהם אלא להתגבר עליהם ולבמלם, ע"י מימינם ומשמאלם – היינו התורה הקדושה הנרמות בימין וכדאמר הכתוב "מימינו אש דת למו" (דברים לג ב), ומצוות התפילין שמניחים על יד שמאל.

וכן לענין כפרת העונות ביאר רבינו בזה את הכתובים בפרשת שמיני

"ויקצוף מישה וגו' מדוע לא כיליתם את הזוטאת במקום הקודש"

משה רבינו עליו השלום ראה אשר כשהם מבקשים לכפר על עוונותיהם הם מסגפים את גופם כסיוגופים וכתעניות, ועל זאת קצף עליהם משה והוכיחם –

מדוע אינכם מכלים ומסלקים את החפאים והעוונות ע"י מקום הקודש

היינו דרך העסק בתורה הק' ובמצוות בקדושה ובטהרה ומיילא יסור ממכם כל הרע ותבואו לידי תשובה שלימה.^ד

(ספר נר אברהם)

^א ראה בספר התניא בסוף פ"א, ו"א, ותאוות התענוגים מיסוד המים כי המים מצמיחים כל מיני תענוג.

^ב עוד אמרו (שם), אם פגע בך מנוול זה משכחו לבית המדרש.

וזה לשון רבינו האוה"ח הק' פר' ויצא, ואומר ויקח מאבני המקום פרוש בנינו של עולם שהם דברי תורה, גם יתייחס להם אבני המקום שבהם נסקל ונרגם יצר הרע וכוחותיו, והוא אמרם ז"ל תורה מצלת מיצר הרע בין בזמן שעוסק בה בין בזמן שאין עוסק בה.

ובמאור עיניים פר' צו כתב י"ל, כי התורה שנתן לנו ה' עיקרה, שעל ידו נכניע את היצר הרע, לכן עפ"י רוב דבר בזהר לאשתדלא באורייתא שהוא תרגום של יואבא איש עמו (בראשית לב, כה), היינו שעפ"י התורה יוכל האדם להתאבק עם היצר הרע ולהכניעו כי המאור שבה מחזירו למוטב (איכה רבתי א).

^ג וכן אמרו רז"ל (מנחות מ"ג:) כל שיש לו תפילין בראשו וכו' מובטח לו שלא יחטא. כתב המלבי"ם, "וקשרתם לאות על ירך". והוא נגד בכל לבבך ובכל נפשך וכל מאורך, שהתפילין שביד הוא לשעבר את הכח המתאוה השוקן בלב אל אהבת ה' והוא נגד "בכל נפשך". והתפילה של ראש לשעבר כח השכל והמחשבה לאהבתו והוא נגד "בכל לבבך". ונגד "בכל מאורך" אמר "וכתבתם על מזוזות ביתך" שיתקן מציון הקיימים וכל הרכוש כולם יהיו משועבדים לאהבת ה'.

^ד וענין באוהב ישראל פר' ויחי ד"ה ויקרא יעקב אל בניו, שבדורותינו אלו אין אנו יכולים לשוב ע"י סיוגופים ותעניות אלא עיקר התשובה היא ע"י תורה וכו' ובפרט ע"י לימוד תורה שבעל פה.

מבאר הישועות

באר המעשיות

מספר בעל המעשה הר"ר יצחק בלוי שליט"א ירושלים ת"ז:

אנו כמה ידידים הלומדים בכולל אברכים בעיה"ק ירושלים.

בשנת תשע"ט נסענו יחד עם ראש הכולל שליט"א להשתתף על ציוני הקודש ביום כ"ח תמוז - יו"ד של הרה"ק בעל ישמח משה ז"ע שמנוחתו כבוד באיהעל. בהגיענו לשם ראינו מודעה שהופצה לזיכוי הרבים אשר באותו יום ממש - כ"ח תמוז חל גם יומא דהילולא קדישא של רבינו הק' מקנענהיטש שטמון בעיר בודאפעטש. במודעה נכתב שציון קדשו מסוגל לכל הישועות ובפרט מקובל מהרה"ק בעל דברי יואל מסאטמאר ז"ע כמקום המסוגל לזיווגים הגונים.

אמרנו בנפשנו, הלוא למורינו ראש הכולל יש בביתו שתי בנות המצפים לישועה מזה כמה שנים נילך איפה להשתתף על הקבר ולהתפלל בעבורן בצוותא חדא. הגענו למקום ולא מצאנו את מקום הציון, טרחנו וחיפשנו זמן רב עד שבא למולנו יהודי יקר שסיפר שהוא מגיע במיוחד כל שנה לכבוד ההילולא והוסיף לספר לנו סיפורי ישועות וניסים מרבינו הק' המקובלים אצלו מבית אביו.

השתתחנו על הציון והתפללנו בהשתפכות הנפש, וקיבלנו על עצמינו להעמיד מצבה חדשה כראוי וכיאות לכבודו של רבינו. וב"ה כוח הצדיק עמד לנו ובסייעתא דשמיא בתוך זמן קצר מצאו שתי בנותיו של ראש הכולל את זיווגן בשעה טובה ומוצלחת.

חלק מהוצאות הגליון נתנדב ע"י הר"ר שלמה בן מאטיל

זכות רבינו תעמוד לו להצלחה בכל העניינים

"ויאמינו בה' ובמשה עבדו"

סיפר הרה"ק רבי אהרן מקארלין זי"ע מה שסיפר לו מחותנו הרה"ק מרוזין זי"ע (האדמו"ר הזקן מסדיגורא זי"ע בן הרה"ק מרוזין היה חתנו של הרה"ק מקארלין זי"ע) בשני כפרים סמוכים זה לזה, התגוררו שני יהודים. אחד מהם היה מאמין בצדיקים אך אשתו לא היתה מאמינה, והשני להיפך, הוא לא האמין אבל אשתו היתה מאמינה.

פעם אחת נפל הכפרי המאמין בחולי קשה, ועסק ברופאים ורפואות וללא הועיל. התחיל לבקש שיסעו בעבורו לאחד מצדיקי הדור שיתפלל בעדו, ואשתו, אף שלא היתה מאמינה, אך כדי להפיס דעת בעלה שכרה עגלה ונסעה לצדיק מרוזין. בדרך נסיעתה עברה דרך הכפר השני, אשר שם ישב הבלתי מאמין. בבואה לשם מצאה שגם הכפרי ההוא נתון בצרה גדולה כי הגיע זמן פרעון דמי החכירה של בית המזיגה שלו לאדון הפריץ והלה דוחק בו מאוד והוא אין בידו פרוטה.

כאשר ראתה אשת אותו הכפרי אשר כאמור היתה מאמינה בצדיקים, שחברתה נוסעת לרוזין, החליטה לנסוע גם היא עמה. בבואן לרוזין, כתב הגבאי הממונה על הפתקאות לכל אחת קוויטל עם המבוקש שלה, וקרה המקרה ונתחלפו פתקאותיהן וכל אחת הגישה לצדיק את קוויטל חברתה, היינו אשת החולה מסרה פתקא על ענין דמי החכירה ובירכה הצדיק בישועה שלימה, ואשת בעל החוב הגישה פתקא לרפואת בעלה שחולה והצדיק השיב לה שיעמידו לו על גבו "באנקעס" (כוסות רוח) ועלוקות מוצצות דם אשר המה טובים לרפואה.

האשה השניה, אשר כאמור היתה מאמינה מאוד בצדיקים, האמינה לתומה באמונה שלימה וזכה שבדאי דברי הצדיק הם על שאלתה ובקשתה והשי"ת ישלח להם עזרתו מקודש ע"י זה. בבואה לביתה שאל לה בעלה מה ענה הרבי והשיבה לו. והנה האיש לא היה מאמין והתפלל מאוד על סגולה זרה כזאת אך אמר בלבו הלא דבר הוא.

ויהי כאשר קרב היום האחרון לפרעון החוב לאדון ובידו אין מאומה, אמר, אנסה נא את עצת הצדיק. עלה על מיטתו והעמידו על גופו הרבה עלוקות ובאנקעס רבים עד אשר כל בשרו זב דם. והנה בא שומר החצר של האדון הפריץ בהתראה חמורה שיביא התשלומין ואם לאו אחת דתו להיגרש מן הכפר. והשומר חזר וסיפר לפריץ אשר מצאהו ליהודי כשהוא מוטל במיטתו ומלא בחבורות דם.

האדון לא רצה להאמין, שהרי ביום אתמול ראו אותו הכל כשהוא מהלך ברחובה של עיר בריא אולם, וישלח צו להביאו בעל כרחו במיטתו. תיכף הלכו משרתיו ונשאו היהודי על משכבו לחצר הפריץ.

כשראתה הפריצה אשת האדון שהוא מתגולל בדם ובפצעים נכמרו רחמיה עליו והחלה לשאלו בצער מה זה קרה לו.

התנוצץ לפתע רעיון במוחו של היהודי ואמר לה: האזיני נא, אתמול נסעתי העירה לחפש איזו עצה להשיג את הכסף לתשלום דמי החכירה, ואחר עמל ויגיעה עלה בידי לקבצם ע"י הלוואות ותחבולות. חפצתי לשוב הביתה אך כיון שכבר החשיך עלי היום לא מצאתי שום בעל עגלה שיואיל להשיבני לכפר שלנו והוכרתי לילך ברגל באישון לילה ואפילה. בדרך ביער פגשוני שודדים מסוכנים ושדדו את כל כספי שהיה אצלי ואף הכוני מכות נמרצות ופצעוני.

נענתה אשת האדון ואמרה לבעלה בסערה,

אם כך, הרי אנו היינו הגורמים למקרה לא טוב זה, אם כן איפה עלינו מוטל לרפאותו ולהחיותו.

ואל היהודי אמרה, דמי החכירה בודאי מחולים לך אבל מסתמא הרי נהיית בעל חוב כשלויות את הכסף ממכיריך וקרוביך לכן אף זאת נעשה ונחכיר לך את בית המזיגה לגי שנים חינם אין כסף.

והפטיר הצדיק מקארלין, כשסיים מחותני הקי' מרוזין את המעשה נענה ואמר לי, יאמין לי מחותני כי בשעה שעמדה האשה לפני בצרה זו לא היתה לי שום עצה להמשיך לה ישועה, ורק מגודל אמונתה החזקה המשיכה היא על עצמה ישועה מן השמים.

(סיפורי חסידים)